

Sygn. akt VI Ka 94/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Andrzej Tekieli (spr.)

Sędziowie SO Edyta Gajgał

SO Barbara Żukowska

Protokolant Jolanta Kopec

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Dariusza Kończyka

po rozpoznaniu w dniu 24 marca 2015r.

sprawy **K. D.**

o wyrok łączny

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 19 grudnia 2014 r. sygn. akt II K 526/14

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec skazanego K. D. uznając apelację obrońcy skazanego za oczywiście bezzasadną,

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. K. kwotę 147,60 zł w tym 27,60 zł podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony skazanego z urzędu w postępowaniu odwoławczym,

III. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 94/15

UZASADNIENIE

K. D. został skazany:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Zielonej Górze z dnia 04.04.2012r. sygn. akt II K 1045/11 za czyny z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w dniach 24.08.2011r. i 27.08.2011r. przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Zielonej Górze z dnia 14.09.2012r. sygn. akt II K 348/12 za czyn z art. 158 § 1 kk popełniony w dniu 12.01.2011r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 245 kk w zw. z art. 157 § 2 kk i w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 12.09.2011r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, za czyny z art. 245 kk popełnione w dniu 12.09.2011r. przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną 7 miesięcy pozbawienia wolności;

3. wyrokiem Sądu Rejonowego w Zielonej Górze z dnia 23.05.2013r. sygn. akt II K 231/13 za czyn z art. 217 § 1 kk popełniony w dniu 06.02.2012r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata;

4. wyrokiem Sądu Rejonowego w Zielonej Górze z dnia 04.12.2013r. sygn. akt II K 69/13 za czyn z art. 270 § 1 kk i art. 273 kk i art. 275 § 1 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 27.04.2010r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

5. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 29.04.2014r. sygn. akt II K 196/13 za czyny z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w okresie od dnia 10.10.2011r. do dnia 06.11.2011r. i w dniu 10.11.2011r. przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności i orzeczono środek karny w postaci obowiązków naprawienia szkody;

Sąd rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 19 grudnia 2010r. w sprawie

sygn. akt II K 526/14:

I. na mocy art. 85 kk, art. 91 § 2 kk i art. 89 § 1a kk wymierzone skazanemu **K. D.** w wyrokach podlegających łączeniu opisanych w punktach 1-5 części wstępnej kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył mu karę łączną 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. pozostałe postanowienia nie będące przedmiotem rozstrzygnięć w niniejszym wyroku łącznym, a zawarte w wyrokach podlegających łączeniu utrzymał w mocy;

III. zaliczył skazanemu **K. D.** na poczet orzeczonej w pkt I kary łącznej okres kar pozbawienia wolności odbytych do chwili obecnej w sprawach objętych wyrokiem łącznym;

IV. na mocy art. 29 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26.05.1982r., prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. K. kwotę 120 zł tytułem obrony skazanego z urzędu oraz należny od tej kwoty podatek od towarów i usług w wysokości 27,60 zł;

V. kosztami postępowania w sprawie o wydanie wyroku łącznego obciążył Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł obrońca skazanego K. D., zaskarżając orzeczenie Sądu I instancji w całości.

Na zasadzie art. 438 pkt 3 kpk zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił mający wpływ na treść orzeczenia błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę, wyrażający się w przyjęciu, iż zachowanie skazanego w toku wykonywania kary uzasadnia zastosowanie wobec niego zasady kumulacji, przy równoczesnym pominięciu okoliczności korzystnie charakteryzujących skazanego, takich jak brak identyfikacji skazanego z grupą skazanych przynależących do „podkultury przestępczej”, podejmowanie przez skazanego starań o zmianę postawy życiowej poprzez uczestnictwo w programach oddziaływania, a także pozytywne zamierzenia skazanego na przyszłość, które to przesłanki uzasadniają pozytywną prognozę kryminologiczną skazanego.

Mając na uwadze powyższe zarzuty obrońca skazanego wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez wymierzenie skazanemu K. D. kary łącznej obejmującej jednostkowe kary pozbawienia wolności oraz orzeczone środki karne zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jest bezzasadna w stopniu oczywistym.

Skarżący w apelacji podniósł zarzut błędu w ustaleniach faktycznych (art. 438 pkt 3 k.p.k.) z treści zarzutu jak i z uzasadnienia apelacji wynika jednak że w istocie kwestionowana jest przez niego jedynie wysokość orzeczonej

kary łącznej przy wymiarze której w przekonaniu skarżącego nie uwzględniono starań skazanego o zmianę postawy życiowej, brak identyfikacji z grupą skazanych przynależnych do podkultury przestępczej itd., co w przekonaniu skarżącego uzasadnia zastosowanie przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności zasady pełnej absorpcji. Zawarcie we wniosku apelacji sformułowania o „orzeczeniu środków karnych zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji „ było pomyłką, co przyznał sam skarżący ograniczając na rozprawie apelacyjnej wnioski do kary łącznej pozbawienia wolności.

Wobec granic zaskarżenia stwierdzić jedynie należy, że Sąd I instancji nie uchybił zasadom orzekania kary łącznej w wyroku łącznym uzasadniając przekonywująco swoje stanowisko w tej kwestii (str.2-3 uzasadnienia, k.155 odwrot – 156 akt).

Sąd I instancji przekonywująco, szczegółowo, wręcz drobiazgowo, z powołaniem się na orzecznictwo Sądu Najwyższego i sądów apelacyjnych uzasadnił wysokość wymierzonej skazanemu kary łącznej pozbawienia wolności jak i pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w zaskarżonym wyroku (str.3-7 uzasadnienia, k. 156 - 158 akt). Z akt sprawy wynika że Sąd ten uprawniony był do orzeczenia kary łącznej w granicach od 8 miesięcy pozbawienia wolności (najwyższa kara jednostkowa) do 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności (suma kar). Efektywnie podlegające wykonaniu były kary 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności (wyrok łączny Sądu Rejonowego w Zielonej Górze – II K 1084/13, k. 67 – 69 akt, k. 100, k.113) i 7 miesięcy pozbawienia wolności (k. 34 – 35, k. 100, k.113). Orzeczona w zaskarżonym wyroku kara łączna 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności nie jawi się w tej sytuacji jako rażąco surowa, przy uwzględnieniu ponadto wszystkich okoliczności wskazywanych w uzasadnieniu wyroku. Podkreślenia wymaga że Sąd I instancji przy wymiarze kary szczegółowo analizował opinię o skazanym z Zakładu Karnego we W. gdzie podkreślono wprawdzie że nie jest on uczestnikiem podkultury przestępczej, wskazywano jednak na inne, negatywne okoliczności dotyczące zachowania się skazanego, m.in. na aroganckie zachowanie wobec przełożonych, napaść na funkcjonariusza , zniszczenie odzieży itd. W końcowym wniosku opinii zawarto sformułowanie że „proces resocjalizacji trwa, ale skazany nie wykazuje dobrej woli, chęci współpracy i nie poddaje się oddziaływaniom penitencjarnym...” (k.114). Zupełnie nieprzekonywujące są więc stwierdzenia zawarte w apelacji jakoby nastąpiła zasadnicza zmiana postawy życiowej skazanego uzasadniająca „pozytywną prognozę kryminologiczną”.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok wobec skazanego K. D. uznając apelację obrońcy skazanego za oczywiście bezzasadną.

Na podstawie art. 29 ust.1 ustawy z dnia 26.05.1982 roku prawo o adwokaturze Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. K. kwotę 147,60 zł. w tym 27,60 zł. podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony z urzędu oskarżonego w postępowaniu odwoławczym.

Na podstawie art. 624 §1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. mając na uwadze sytuację materialną skazanego Sąd Okręgowy zwolnił go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.